

Man har imidlertid fra dansk side afstået fra at ansøge De europæiske Fællesskaber om en tilsvarende undtagelse for danske aktieselskaber, idet man skønner, at adgangen til at hemmeligholde et aktieselskabs regnskaber er i strid såvel med det offentlighedsprincip, der i øvrigt er et grundmotiv for aktieselskabslovgivningen, som med de tanker om større samfundsmæssig indseende med aktieselskabers forhold, der er almindelig anerkendt i moderne lovgivninger i de lande, som vil tilhøre et udvidet EF, og i de direktivforslag, som EF-kommissionen har forelagt Rådet. Både i aktielovkommissionens betænkning (nr. 362) af 1964 og i aktielovudvalgets betænkning (nr. 540) af 1969 foresloges derfor også, at aktieselskabers regnskaber uden undtagelser skulle gøres offentligt tilgængelige.

Til bestemmelsen er knyttet en overgangsbestemmelse i § 5.

Til § 1 nr. 7 og 8.

De ugyldighedsregler, der er gennemført ved forslagens § 1, nr. 10 (§ 51 b), nødvendiggør en klargørelse af, hvorvidt reglerne i de nævnte §§ 47-48 er interne ordensforskrifter, hvis overtrædelse alene kan medføre efterfølgende sanktioner som afskedigelse eller erstatning, eller om disse regler tillige er afgørende for, hvilke personer, der er beføjede til at forpligte selskabet ved retshandler med trediemand. Dersom reglerne tillægges betydning i sidstnævnte tilfælde, vil det navnlig betyde, at dersom direktionen har indgået en retshandel, der ligger uden for „den daglige ledelse“, og således burde være indgået af bestyrelsen, ville selskabet ikke være bundet af aftalen uanset trediemands gode tro.

Sådanne konsekvenser ville føre til en betydelig retsikkerhed for trediemand, og ville være i strid med intentionerne i 1. direktiv om at styrke trediemands stilling. Derfor bestemmer § 46, stk. 3, at reglerne i §§ 47-48 alene afgør den interne arbejdsfordeling i selskabet mellem bestyrelse og direktion. Hvorledes og i hvilket omfang medlemmer af bestyrelse og direktion er berettigede til at repræsentere selskabet inden- og udenretligt og til at forpligte selskabet i forhold til trediemand, skal derimod afgøres efter et andet sæt regler, nemlig §§ 51 a—51 c.

I øvrigt bemærkes, at i det interne forhold mellem bestyrelse og direktion opretholder §§ 46-48 den hidtidige kompetencefordeling (hvorimod bestyrelses- og direktionsmedlemmer efter § 51 a over for trediemand er principielt ligestillede).

Af redaktionelle grunde har man dog foretaget den ændring, at den hidtidige lovs § 48, stk. 1 og stk. 3, slås sammen og flyttes op som § 46, stk. 2. Det eneste ny er derfor § 46, stk. 3.

Til § 1 nr. 9.

Ifølge aktieselskabslovens § 49, stk. 5, er der i et vist omfang mulighed for som direktør at ansætte ikke-fysiske personer. I betænkningerne af 1964 og 1969 har man ønsket reglen afskaffet, da den i flere henseender forekommer uheldig og i betænkelig grad er egnet til at forflygtige direktionens ansvar, ligesom det kan komplicere tegningsforholdene i det pågældende selskab. Hertil kommer, at i tilfælde af dansk medlemskab af EF måtte man sidestille juridiske personer fra andre EF-lande med danske juridiske personer, således at også disse skulle have adgang til at blive ansat som direktører. Da reglen herefter kunne befrygtes at få uoverskuelige virkninger, foreslås bestemmelsen ændret.

Når man stadig — i overensstemmelse med betænkningerne af 1964 og 1969 — opretholder reglen som undtagelsesregel for rederiaktieselskaber, således at et ansvarligt interessentskab eller enkeltmandsfirma kan være direktør deri, er det begrundet i den særstilling, rederiaktieselskaber ifølge international tradition altid har indtaget på dette punkt.

De juridiske personer, der ved lovens ikrafttræden er ansat som direktører i andre selskaber end rederiaktieselskaber, kan dog fortsætte som direktører i de pågældende selskaber ifølge overgangsbestemmelsen i forslagens § 3.

Til § 1 nr. 10.

For så vidt angår retten til at repræsentere aktieselskabet udadtil og til at forpligte selskabet over for trediemand anvender EF's 1. direktiv et system, der rummer principielle forskelligheder såvel i forhold til det system, der på grundlag af praksis har udviklet sig i Danmark, som til det system, der foresloges i det fællesnordiske aktielovudkast i betænkningen af 1969.

Hovedprincippet i direktivets art. 9 er, at selskabsledelsen altid kan tegne selskabet, og at der ikke kan gøres indskrænkninger i dennes ret til som organ at forpligte selskabet end ikke ved offentliggjorte vedtægtsbestemmelser. Disse spørgsmål behandles i forslagens § 51 a, stk. 1 og stk. 2.

Imidlertid tillader direktivet visse undtagelser. Det gælder for det første ved handlinger, der ligger uden for selskabets formål, dersom selskabet kan bevise, at trediemand vidste, at der forelå en formålsoverskridelse, eller at han ikke kunne være uvidende derom. Det er i bestemmelsen udtrykkeligt sagt, at kundgørelse af vedtægterne ikke er tilstrækkelig bevis til at bringe trediemand i ond tro om de deri indeholdte formålsbestemmelser. En sådan undtagelse er optaget som § 51 b, stk. 1, nr. 2.